

на лопатата и, натискайки полека, забиваше я въ земята дори до дръжката. При това тя тънѣникаше една пѣсенъ, състояща се само отъ двѣ ноти, дна по-висока и една по-ниска, които се изтрѣгваха изъ гърдитѣ ѝ пълно и звучно като камбаненъ звѣнъ.

Грубата, отъ домашно платно блуза се плъзна отъ рамото ѝ и разголи пълнитѣ форми на младото ѝ тѣло.

Уплашена отъ гласа му, тя се изправи и стоеше прѣдъ него почти полугола.

Гледаха го двѣ тъмни, блѣстящи очи.

— Какво търсите тукъ? — извика тя, и стисна силно лопатата, като че се готвѣше да се защищава съ нея. Послѣ, спокойно като подигна лѣвата си ржка, поправи блузата и прикри гърдитѣ си.

— Какво търсите тукъ? — повтори тя.

Той все още мълчеше . . . та нали тя бѣ турила въ изпълнение прѣдателството! Нали тя е оная мръсница. оная . . . Какво, ако той съ пищовъ въ ржка би я изгонилъ отъ тоя островъ и очистѣше отъ нея земята, по която стѣпваше?

Но тя, сѣкашъ, се убѣди въ миролюбивостъта на неговитѣ намѣрения.

— Тукъ не е позволено да ходятъ чужди хора, — продължи тя, — връщайте се и напустѣте острова . . . Благодарѣте на Бога, че не сте понаждали на нѣкой капанъ. Вървѣте си.

Тя стоеше изправена, пхдѣше го вънъ, но изведиѣжъ се смути отъ неговия мраченъ погледъ. Смѣтно гледайки на страна, тя подигна чернитѣ, непокорни коси, що бѣха паднали на загорѣлитѣ ѝ страни, и неувѣрено протегна ржката си по тѣлото, като че внезапно забѣлѣза своята голота.

— Покажи ми тѣлото на господаря, — каза той.

Тя трепна страшно, широко разтвори очитѣ си и съ плачъ се хвърли прѣдъ краката му: